

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Bertulphus Conf. 5. Februarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

S. BERTULPHUS CONF.

5. Februarii.

DIVO BERTVLPHO vitam dedit Germania, Gallia fidem sanam. Hæc & iuventæ omnibus ornamentis cultissimus adolescens facile in Comitibus Vvamberti amicitiam, tum deinde familiam, denique filium est cooptatus. Mox cum omnia unus administraret, quò rem familiarem auget, non pauca iis, qui cum fœnore olim redderent, miseris dedit. Et profectò quò plura in hos dispensabat foris, hoc amplius domi opes crescebant. Neque id Herum Comitem piissimum latebat. sed tamen aures hujus obsidebant obrectatores, qui etiam hodie in aulis, quidquid accedere pauperibus vident, sibi putant decedere. Et fortè foras prodire ad Nummularios suos BERTVLPHVS properabat vino & pane oneratus, cum obuius rogat Herus quid rerù gerat? Aquam, ait ille, & ligna; simul (Superis piam fraudem iuvantibus) pallio revoluto aquam monstrat & ligna. Alio item ostento virtutem BERTVLPHI DEVS prodidit. Româ, quò religionis causâ cum conjugè iverat, reducem Comitem exceperat, utque sua famulis fatigatis à viâ quies esset, ipse ad pascua equos egerat, custos id noctis futurus. Verùm cum ingentes cælo imbres ruerent, missus qui BERTVLPHVM domum revocaret puer primò, ipse deinde Vvambertus evocatus ad miraculum spectavit miræ magnitudinis aquilam supra caput BERTVLPHI pendere, & aquas arcere, ponè verò à cælo luculentam facem ministrari, ad quam otiosus ille scilicet librum nescio quem legebat.

legebat. Atque ad hoc denique lumen perspicere viri virtutem sese etiam invidia fassa est. *Ex Suario.*

Premittamus thesauros nostros in Cælum; sint vectores pauperes, qui possunt sinu suo, qua nostra sunt, ad superna portare. Nemo de fraude dubitet bajulorum; tuta est ista transvectio, per quam nostra ad Deum, Deo fidejussore, portantur. S. Pet. Chryl. serm. 7.

S. GELASIUS CONF. 5. Februarii.

GELASIVM habes., sed unà OPILIVM fratrem, pietate ita germanos, ut ex eodem ovo prognatos dicere posses, si non utrumque per nos liceret spectare. Utrumque igitur Placentia genuit, utrumque extulit, hodieque etiam velut lucidissimum cæli sidus, & morbidis propitium suspicit. Et OPILIVM in cælo lucere quid mirum, quando in cælum inter preces oculo, animo abire, imò cum lucem oculorum mors extinxit, radiare tamen visus est? Jam innocentia & reliquarum virtutum choro dum vixit, vitæ austeritate velut munimento quodam cavit. Itaque totos dies jejunos agere, cœnamque à matre submissam rogatoribus in ponte præbere, ipse satis sacrarum literarum lectione pastus cælique delitiis ebrius. Pari passu cum OPILIO GELASIVS incessit, in omnibus fratri cedens præterquam virtutis palæstrâ, nihil invidens quam vitæ sanctimoniam. Sed iuverit nosse, quibus artibus invidiam hanc in oculis GELASII cælum accenderit. OPILIVM solum inter preces agere putabat: sed cubiculum ingressus socios illi assistere innumeros Angelos vidit, mox Christi vocem illam audivit: *Sinite parvulos venire ad me, talium est regnum cælorum.* Hoc inquam spectaculum, hæc verba animū sauciarunt; hæc